

בבית המשפט העליון

בש"פ 8077/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: ראאד אבו אלקיעאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע בתיק עמ"י 18-11-22757 שניתנה ביום 11.11.2018 על ידי כבוד השופט גד גדעון

בשם המבקש: עו"ד דרויש נאשף

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ג' גדעון) מיום 11.11.2018, בה נתקבל ערר שהגישה המדינה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א' רוזין) מיום 10.11.2018, ונקבע כי המבקש יישאר במעצר ימים עד ליום 15.11.2018.

1. המדינה הגישה בקשה לבית משפט השלום לעצור את המבקש למשך שבעה ימים לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בחשד לביצוע עבירות של ירי בשטח בנוי וחבלה במזיד ברכב. בית משפט השלום דחה את בקשת המדינה והורה על שחרור המבקש למעצר בית בבית אביו שביישוב חורה תחת פיקוחו של אחיו. זאת, מן הטעם שהחשד הסביר שהציגה המדינה בוסס "אך ורק על ידיעה מודיעינית אחת ולא מעבר לכך", ומשום שהמשיבה השתתה בבירור טענת האליבי של המבקש.

2. המדינה הגישה ערר על החלטה זו, ובית המשפט המחוזי קיבל את הערר. נקבע כי די היה בידיעה המודיעינית כדי לבסס את החשד הסביר הדרוש לשלב הראשוני של המעצר, וזאת לנוכח היותה ידיעה מפורטת הנחזית, על פניה, כמהימנה. בית המשפט ציין כי אמנם נשמעו בעבר דעות בפסיקה שמהן ניתן היה להסיק כי לא די בידיעה

מודיעינית בודדת כדי לבסס חשד סביר, אולם הוסיף כי אין זו העמדה הרווחת בפסיקה, וכי על הדבר להיבחן בהתאם לנסיבות המקרה.

מעבר לכך, בית המשפט המחוזי הוסיף כי לאחר בחינת טענת האליבי של המשיב, החשד הסביר נגדו אך התחזק, שכן נמצאו סתירות מהותיות לכאורה בין גרסתו לבין גרסת מי מעדי האליבי. בנוסף, נקבע כי קיים חשש לשיבוש פעולות חקירה מסוימות שפורטו בדו"ח הסודי. בית המשפט קיבל אפוא את עררה של המדינה, והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 15.11.2018 בשעה 13:00.

3. בבקשה שלפניי העורר טוען כי הארכת מעצר על בסיס מידע מודיעיני בלבד היא סוגיה המצדיקה בחינה של בית המשפט עליון. עוד טוען המבקש כי אף אם יש מקום להאריך מעצר על בסיס מידע מודיעיני, הרי שהארכת המעצר צריכה להיות לפרק זמן מרבי של 24 שעות. לבסוף, המבקש טוען כי החלטת בית המשפט המחוזי פוגעת בזכויותיו באופן בלתי מידתי.

4. דין הבקשה להידחות.

מדובר בבקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי", ובנסיבות המקרה דגן אין הצדקה להידרש אליה. באשר לסוגיית משקלה של ידיעה מודיעינית בשלב מעצר הימים, אפנה להחלטת השופט מזוז בבש"פ 2349/15 אבו בלאל נ' מדינת ישראל (2.4.2015) ולהחלטת השופט דנציגר בבש"פ 8418/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.2012), מהן עולה כי אין מניעה לבסס חשד סביר על מידע מסוג זה. אכן, מטבע הדברים, לא כל ידיעה מודיעינית זהה לחברתה, ועל בית המשפט ליתן דעתו לעוצמת החשד העולה מהחומר המודיעיני, בין היתר בשים לב לטיב המידע, מהימנותו ומקורו. מכל מקום, הבחינה היא לעולם תלויה נסיבות ובכל מקרה לגופו, ואין לקבוע כלל קטגורי בהקשר זה כטענת המבקש, לא בנוגע לעצם הסמכות לעצור חשוד ולא בנוגע למספר ימי המעצר.

כך או כך, סוגיה זו הפכה תיאורטית במקרה שלפנינו, שכן כפי שציין בית המשפט המחוזי, ביני לביני החשד נגד המבקש כבר קיבל חיזוק בדמות קשיים בגרסת האליבי שמסר. לנוכח האמור, ובהתחשב בקביעותיו של בית המשפט המחוזי בדבר מסוכנות המבקש והחשש לשיבוש הליכי חקירה מצדו, אין לומר כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

5. אי לכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשע"ט (13.11.2018).

ש ו פ ט